

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

hvilke veje der bedst fører til de mål, jeg her har søgt at opstille.

Med dette svar tror jeg egentlig også jeg har givet svar på den ærede ordfører for forespørgernes spørgsmål om, hvad der er hensigten med samtalen i London. Jeg vil ikke så gerne om den samtale, jeg skal have med den britiske finansminister, bruge udtrykket „forhandling“, men netop bruge udtrykket „samtale“, hvor jeg på direkte hold, på det såkaldte højeste plan, giver udtryk for de danske synspunkter på de problemer, vi her drøfter, giver udtryk for de mål, jeg her har søgt at formulere, og giver udtryk for vor søgen efter en vej, der skulle kunne give en for Danmark acceptabel løsning af problemerne. Når vi har haft disse samtaler i London, når vi har fulgt mødet i OEEC i Paris, fremsat vore synspunkter dér, hørt svarene på dem, ja, så vil der formentlig foreligge en ny situation, hvor vi ved mere, end vi ved i dag. Når denne situation foreligger, må det være regeringens opgave at tage nye drøftelser op med erhvervene — med alle erhvervene, herunder også landbrugsorganisationerne — og med de politiske partier. Disse drøftelser med de politiske partier vil naturligvis på fortrinlig måde kunne finde sted i det udvalg, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard foreslog nedsat. Såfremt der fra partiernes side er tilslutning til, at der nedsættes et sådant udvalg til at modtage løbende informationer om alle disse problemer, vil vi fra regeringens side meget gerne se dette udvalg nedsat. Vi har da dér et forum for de fortsatte drøftelser om disse problemers videre udvikling.

Ordføreren for forespørgerne (Ole Bjørn Kraft): Jeg skal kun gøre nogle meget korte bemærkninger, efter at diskussionen nu har fundet sted og den højtærede økonomi- og arbejdsminister har fremsat sine synspunkter.

Den ærede socialdemokratiske ordfører mente, det var muligt, at Danmark sam-

tidig kunne være medlem af frihandelsområdet og af det nordiske fællesmarked, selv om Norge og Sverige ikke var medlemmer af frihandelsområdet. Det er muligt, at man kunne finde en teoretisk begrundelse for, at det kunne lade sig gøre, men jeg er aldels overbevist om, at det i praksis ville vise sig at være ganske umuligt. Jeg tror ikke, man skal arbejde med den tanke.

Jeg er enig med den højtærede økonomi- og arbejdsminister i, at vi nu må fortsætte arbejdet på det nordiske plan, samtidig med at vi deltager i arbejdet på det europæiske plan, og at vi bør fremme det nordiske mest muligt, men at det må være sådan, at vor deltagelse i det nordiske arbejde ikke lægger os nogen hindring i vejen for, at vi kan udøve al den indflydelse, vi er i besiddelse af, i vore forhandlinger om frihandelsområdet og det vesteuropæiske fællesmarked. Med andre ord, vi må ikke komme i den situation, at vi ikke vil deltage i de europæiske forhandlinger, fordi de nordiske forhandlinger ikke er afsluttet, og jeg forstod også, at det var ministerens hensigt at lade disse forhandlinger løbe jævnsides.

Jeg er tilfreds med det svar, den højtærede økonomi- og arbejdsminister gav med hensyn til spørgsmålet om Danmarks stilling til de seks, idet jeg har forstået det på den måde, at ministeren indirekte har sagt: vi står i øjeblikket midt i en forhandlingssituation. I denne forhandlingssituation er der mere end én mulighed, og det vil nu være vor opgave at undersøge, hvorledes vi med de foreliggende muligheder finder frem til den ordning, der er mest tilfredsstillende for dansk økonomi.

Jeg vil også gerne takke for svaret med hensyn til, hvad der er formålet med samtalerne med den engelske finansminister. Det har været omtalt i bladene efter vareforsyningsudvalgets møde i går, hvad hensigten var, og efter den udtalelse, ministeren nu har fremsat, forstår jeg, at det, som dér er blevet sagt, nogenlunde svarer til virkeligheden.